

MATTHEÛS

16:13-20

Petrus als rots, de poorten van het dodenrijk
en het gezag om te binden en te ontbinden

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/16-13-20

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Petrus' belijdenis en Jezus' vier uitspraken	3 min	3
2	Petrus als rots en de katholieke uitleg	6 min	5
3	De apostelen als fundament van de gemeente	8 min	8
4	De poorten van het dodenrijk	6 min	12
5	De sleutels, binden en ontbinden	2 min	15
	Om verder te lezen		16

1

Petrus' belijdenis en Jezus' vier uitspraken

Laten we verdergaan met ons onderzoek naar deze ontmoeting, dit gesprek tussen Jezus en Petrus, dat in Mattheüs 16 plaatsvond in Caesarea Filippi. Vanaf vers 13 lezen we dat Jezus Zijn discipelen meenam naar Caesarea Filippi. Daar vroeg Hij hun:

Toen Jezus gekomen was in het gebied van Caesarea Filippi, vroeg Hij aan Zijn discipelen: Wie zeggen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?

MATTHEÛS 16:13

Ze gaven verschillende antwoorden, die ze kennelijk kenden doordat ze onder de menigten hadden verkeerdt. Ze wisten welke opvattingen er over Jezus bestonden. Toen zei Hij:

Hij zei tegen hen: Maar u, wie zegt u dat Ik ben?

MATTHEÛS 16:15

Petrus nam het woord en zei:

Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.

MATTHEÛS 16:16

Jezus zei:

En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 16:17

Toen ging Jezus verder en zei:

En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

MATTHEÛS 16:18-19

Dat woord betekent in het Grieks een rots.

Daarna gebod Hij Zijn discipelen dat ze niemand mochten vertellen dat Hij Jezus, de Christus, was.

Deze uitspraken tegen Petrus zijn allemaal enigszins moeilijk te begrijpen. Eerst zei Hij:

Jij bent Petrus. Dat betekent een rots.

Daar zullen we het over hebben. Toen zei Hij:

En de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.

We moeten bespreken wat dat betekent. Hij zei:

En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

MATTHEÛS 16:19

We zullen moeten uitzoeken wat dat betekent. Toen zei Hij:

Wat je op aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn, en wat je op aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.

We hebben dus maar liefst vier merkwaardige zinsdelen of uitspraken die niet bepaald vanzelf spreken en die het waard zijn om nader te worden bekeken.

2

Petrus als rots en de katholieke uitleg

Laten we allereerst kijken naar wat Jezus tegen Petrus zei:

En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.

MATTHEÛS 16:18

Zoals je misschien weet, is dit vers waarschijnlijk het voornaamste vers in de Schrift waarop rooms-katholieken hun opvatting van de apostolische successie en het primaat van Petrus baseren. Als je niet bekend bent met de rooms-katholieke leer hierover: dit is een heel belangrijke leer voor de Roomse Kerk. Die leer houdt in dat Petrus een zeker primaat over de andere apostelen kreeg en dat de gemeente zelf gebouwd is op zijn primaat, op zijn gezag. Jezus zei:

Jij bent Petrus. Dat betekent een rots.

Daarmee wordt volgens hun opvatting bedoeld dat het gezag van Petrus de rots is waarop de ware kerk gebouwd is.

Wanneer je aan de leer van het primaat van Petrus de leer van de apostolische successie toevoegt, is dit het resultaat: Petrus droeg zijn gezag over aan de volgende bisschop van Rome. Toen die bisschop van Rome stierf, droeg hij het over aan de volgende, en die weer aan de volgende, enzovoort. Zo bekleedt de bisschop van Rome door alle generaties heen dezelfde zetel als Petrus, want volgens de katholieken was Petrus ooit bisschop van Rome. Hij bekleedt de zetel van het primaat. Daarom is de ware kerk volgens hen gebouwd op het gezag van degene die bisschop van Rome is, die de zetel van Petrus bekleedt en het gezag van Petrus bezit.

Dit geeft Petrus een werkelijk enorm gezag over de hele rest van de kerk. Als de leer van de apostolische successie waar is, dan is degene die op enig moment bisschop van Rome is, bekleed met dit gezag van Petrus en moet hij gehoorzaamd worden. Als je deel wilt uitmaken van de ware kerk, moet je deel uitmaken van de kerk die gebouwd is op het gezag van Petrus. Volgens de pausgezinden, de mensen die deze leer aanhangen, is dat de pauselijke kerk.

Is dat wat Jezus zegt? Zegt Jezus dat de gemeente gebouwd is op het gezag van Petrus, of op zijn primaat binnen de gemeente? Ik geloof niet dat Jezus dat zegt. Er zijn verschillende manieren om deze uitspraak te begrijpen, en die hebben geleid tot alternatieve protestantse interpretaties.

Soms wijzen protestanten erop dat het woord Petrus in het Grieks Petros is, maar dat wanneer Jezus zegt:

Op deze rots zal ik mijn kerk bouwen, het woord voor rots Petra is. Met andere woorden, hier staan twee verschillende woorden. Hij zegt:

Jij bent Petros, en op deze Petra zal ik mijn kerk bouwen.

De meest gangbare protestantse uitleg hiervan is, althans naar mijn ervaring, dat Petros en Petra niet hetzelfde woord zijn. Jezus zegt dus niet dat Hij Zijn gemeente op Petrus zal bouwen.

Ze zeggen dat Petros naar een kleine rots verwijst, maar Petra naar een grote rots, misschien een berg van onbeweeglijk gesteente, zoals de rotsstad Petra, die enige tijd de hoofdstad van Edom was. Jezus zou dus zeggen:

En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.

MATTHEÛS 16:18

Er bestaan verschillende theorieën over wat die Petra is. Sommigen opperen dat het de belijdenis van Petrus is. Toen Petrus beleed dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God, was dit de Petra: de belijdenis van Petrus is die grote rots waarop de gemeente gebouwd is. Sommigen zeggen dat Jezus naar Zichzelf gebaarde en zei:

Op deze Petra — waarmee Hij Zichzelf bedoelde — zal Ik Mijn gemeente bouwen.

Petrus, jij bent een kleine rots; Ik ben een grote rots, en Ik ga Mijn gemeente bouwen op deze grote rots, die Ik Zelf ben. Er zijn zelfs mensen die menen dat de verwijzing naar

En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 16:17

de rots is: dat de openbaring van Christus door de Vader aan afzonderlijke mensen die rots is waarop de gemeente gebouwd wordt. Hierover bestaan veel theorieën. Ze hebben echter allemaal te maken met het verschil tussen Petros en Petra.

Nu hebben de rooms-katholieken hier, naar het mij voorkomt, een behoorlijk goed antwoord op, hoewel ik hun opvattingen niet deel. De rooms-katholieken wijzen erop dat het woord 'rots' in het Grieks een vrouwelijk woord is. Alle zelfstandige naamwoorden in het Grieks zijn vrouwelijk, onzijdig of mannelijk, en 'rots' is toevallig een vrouwelijk woord: petra. Petra heeft een vrouwelijke woorduitgang. Het

woord petros heeft een mannelijke uitgang, maar petros is eigenlijk geen gewoon woord voor rots. Het is eenvoudigweg de mannelijke vorm van het woord petra. Omdat het als naam aan een man werd gegeven, zou het vreemd zijn hem Petra te noemen, het gewone woord voor rots, want dat is een vrouwelijk woord en hij is een man. Jezus maakte de naam dus eenvoudig mannelijk, of de schrijvers van de Schrift maakten hem mannelijk en maakten er Petros van, de mannelijke vorm. Wat zou je anders doen? Je geeft een man geen vrouwen naam.

Daarom is het onderscheid tussen Petros en Petra niet zo groot als protestanten zeggen. Het is eenvoudigweg hetzelfde woord, maar in het Grieks is het een vrouwelijk woord, en wanneer het op een man wordt toegepast, krijgt het een mannelijke vorm: Petros. In dat geval zou de katholieke gedachte overeind kunnen blijven dat Petrus inderdaad de Petra, de Petros is waarop de gemeente gebouwd wordt.

3

De apostelen als fundament van de gemeente

Dit zouden we trouwens kunnen aanvaarden. Als protestanten zouden we nog steeds onze twijfels kunnen hebben over het primaat van Petrus in de gemeente, de apostolische successie en al die dingen waaraan de paus zijn gezag ontleent. We zouden aan die dingen kunnen twijfelen en toch kunnen aanvaarden dat Jezus Petrus de rots noemt, want in Efeze hoofdstuk 2 staat dat

gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten,
waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is,

EFEZE 2:20

Als de gemeente figuurlijk wordt gezien als een gebouw waaraan gewerkt wordt, en Paulus ons vertelt dat wij gebouwd zijn op het fundament van de apostelen — Petrus was een van die apostelen — dan zouden we kunnen aanvaarden dat Jezus tegen Petrus zou zeggen: ‘Jij bent een rots waarop de gemeente gebouwd zal worden. Jullie apostelen zijn in zekere zin de stenen die het fundament vormen van een geestelijk bouwwerk dat Ik aan het bouwen ben. Die gemeente is gebouwd op het fundament van

de apostelen, waarbij Petrus er één is, als vertegenwoordiger van de groep. Jij wordt, interessant genoeg, Petros genoemd, een rots. Jij en de andere apostelen die bij je zijn, zullen als het ware rotsen zijn waarop de gemeente gebouwd zal worden.'

Hij zou een uitspraak over apostolisch gezag kunnen doen en die uitspraak eenvoudigweg tot Petrus richten, omdat Hij met Petrus in gesprek was. Petrus was degene die namens de andere apostelen het woord nam, en hij sprak namens hen. Misschien spreekt Jezus Petrus aan als hun gevolmachtigde of vertegenwoordiger. Wat Hij zegt, geldt voor Petrus en de apostelen.

Als we zouden kunnen aanvaarden dat Jezus zou zeggen: 'Ja, jij, Petrus, bent net als de andere apostelen een rots waarop Mijn gemeente gebouwd zal worden,' dan zouden we er totaal geen moeite mee hebben te erkennen dat Hij eenvoudigweg zegt dat de apostelen de stichtende leden, de funderingsstenen, zijn van de vroege gemeente en van de hele gemeente. De gemeente is op dat fundament gebouwd.

Natuurlijk wisselt Paulus van tijd tot tijd van beeldspraak, want in 1 Korinthe hoofdstuk 3 zegt Paulus:

Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus.

1 KORINTHE 3:11

Maar hij zegt ook in Efeze 2 dat

gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is,

EFEZE 2:20

We hoeven niet van Paulus te eisen dat hij zich strikt aan steeds dezelfde beeldspraak houdt. Van de ene kant bekeken is Christus het fundament van de gemeente; zij is op Hem gebouwd. Van een andere kant bekeken zou Christus gezien kunnen worden als de voornaamste hoeksteen, waarbij beeldspraak uit het Oude Testament wordt gebruikt, en zouden de apostelen gezien kunnen worden als de andere funderingsstenen waarop de gemeente rust.

Het is waar dat de geschriften van de apostelen en de profeten — met andere woorden, de Schriften — in elk tijdperk het fundamentele gezag voor de gemeente vormen. Dat is wat protestanten geloven. Protestanten geloven niet dat een hedendaagse paus of hedendaagse bisschoppen het gezag van de apostelen hebben. Er is in de Schrift geen bewijs dat de apostelen hun gezag aan anderen doorgaven, zodat die in elke generatie het ambt van apostel zouden bekleden.

Het bewijs vanuit de Schrift is dat de apostelen de dingen die God aan hen openbaarde gezaghebbend hebben opgeschreven, en sindsdien rust de gemeente op het gezag van de apostelen. Dat wil zeggen: de geschriften, waarheden en leer van de apostelen vormen het gezag waarop de gemeente is gebouwd. Zowel de Rooms-Katholieke Kerk als de protestantse kerk geloven dat de gemeente op apostolisch gezag rust. Het verschil is dat de Katholieke Kerk gelooft dat er een levende vertegenwoordiger van het apostolische gezag is in de persoon van de paus en de bisschoppen. De protestanten zeggen van niet: het apostolische gezag berustte uitsluitend bij de apostelen zelf, en hun geschriften zijn voor ons bewaard gebleven, zodat wij het gezag van hun geschriften hebben om de gemeente op te bouwen. Dit verschil van mening zal waarschijnlijk blijven bestaan totdat de Heere komt, en ik ben niet van plan het geschil te beslechten. Maar wat ik zeg, is dat het voor protestanten geen probleem is om te erkennen dat Jezus naar Petrus verwezen kan hebben toen Hij zei:

En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

MATTHEÛS 16:18-19

Maar niet alleen op die rots, maar op de rots van alle apostelen. Hij zegt immers vervolgens tegen Petrus:

Wat je op aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn. Wat je op aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.

Twée hoofdstukken later zei Hij in Mattheüs 18 hetzelfde tegen alle apostelen. Daar sprak Hij tegen alle apostelen. In Mattheüs 18:18 zegt Hij:

Voorwaar, Ik zeg u: Alles wat u op de aarde bindt, zal in de hemel gebonden zijn; en alles wat u op de aarde ontbindt, zal in de hemel ontbonden zijn.

MATTHEÛS 18:18

Dus wat Hij in Mattheüs 18:18 tegen de apostelen als groep zei, zei Hij in Mattheüs 16 tegen Petrus afzonderlijk, waarschijnlijk als vertegenwoordiger van de groep. Toen Hij zei dat de gemeente op de rots van Petrus gebouwd zou worden, bedoelde Hij niet alleen Petrus, maar de rots van Petrus en zijn metgezellen, de apostelen.

Aan de andere kant erkende Petrus zelf Christus natuurlijk als de steen die van betekenis is in de gemeente. Dat vinden we in de geschriften van Petrus zelf. In 1 Petrus 2 zegt Petrus in vers 4:

en kom naar Hem toe als naar een levende steen, die wel door de mensen verworpen is, maar bij God uitverkoren en kostbaar,

1 PETRUS 2:4

Petrus was een steen, en alle christenen zijn stenen. Het verschil is dat Petrus en de apostelen de eerste stenen waren. De stenen die je als eerste in het gebouw legt, zijn de funderingsstenen, en alle andere christenen worden boven op hen gebouwd, als levende stenen boven op dat fundament. Hij zegt:

dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om geestelijke offers te brengen, die God welgevallig zijn door Jezus Christus. Daarom staat er in de Schrift: Zie, Ik leg in Sion een hoeksteen die uitverkoren en kostbaar is; en: Wie in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

1 PETRUS 2:5-6

Vervolgens verwijst hij in vers 7 naar Christus als de steen die de bouwers verworpen hebben.

Petrus verwijst dus naar Christus als de steen die van betekenis is, maar ook wij allemaal zijn stenen. Christus is Degene op Wie al het gezag werkelijk rust. Maar Petrus, de apostelen en de rest van ons zijn ook allemaal levende stenen, om die beeldspraak te gebruiken. Het is nu eenmaal zo dat de apostelen de eerste volgelingen van Christus waren, en Hij gaf hun gezag waarop de hele rest van het bouwwerk rust. Zo zijn wij levende stenen die gebouwd zijn op het fundament van de apostelen en profeten. Dat is niet echt een probleem voor de protestantse theologie. Je hoeft geen rooms-katholiek te zijn om ermee in te stemmen dat Jezus naar Petrus kan verwijzen wanneer Hij zegt dat Hij op deze rots Zijn gemeente zal bouwen.

4

De poorten van het dodenrijk

Wat bedoelde Jezus toen Hij zei:

En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

MATTHEÛS 16:18-19

Hades werd in de King James Version van oudsher vertaald met “hell”, hoewel het de vraag is of dat de juiste Engelse vertaling van Hades is. Daarom laten de meeste moderne vertalingen, waaronder de New King James waaruit ik lees, het woord eenvoudigweg onvertaald staan. Hades is het Griekse woord. Het is het equivalent van het Hebreeuwse woord Sheol uit het Oude Testament. In de King James zul je zien dat deze woorden meestal met “hell” vertaald worden. Maar in moderne vertalingen laat men ze doorgaans onvertaald staan, omdat geleerden tegenwoordig niet geloven dat

Hades en Sheol hetzelfde zijn als wat wij gewoonlijk met de hel bedoelen. Hades en Sheol — Sheol is in de Bijbel het Hebreeuwse woord en Hades het Griekse — verwijzen eenvoudigweg naar de plaats van de doden, de plaats waar de doden naartoe gaan.

De oudere King James Version zei:

De poorten van de hel zullen de kerk niet overweldigen.

Dat bracht sommigen ertoe te geloven dat de poorten van de hel iets te maken hadden met het gezag van satan, omdat de hel en satan in de gedachten van christenen op de een of andere manier met elkaar verbonden zijn. Omdat Jezus zei dat de poorten van de hel de gemeente niet zouden overweldigen, dacht men daarom dat dit iets te maken had met demonische aanvallen op de gemeente, of met de aanvallen van satan op de gemeente, en dat de gemeente deze aanvallen zou overleven. Er zijn veel christenen die het vandaag de dag nog steeds zo zouden opvatten. Zij zouden zeggen:

De poorten van de hel zullen de kerk niet overweldigen.

En voor hen betekent dat dat de gemeente niet zal bezwijken onder alle slagen, aanvallen en stormlopen van de vijand.

Deze uitleg lijkt echter niet erg waarschijnlijk de juiste te zijn. Om te beginnen zegt Hij niet dat de stormrammen van de hel de gemeente niet zullen overweldigen. Hij zegt niet: de katapulten van de hel, de pijlen en bogen en speren van de hel. Hij zegt:

De poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen. Poorten zijn geen aanvalswapens. In de oudheid had elke stad muren om haar tegen indringers te beschermen, en de poorten waren de kwetsbare plek waar de indringers doorheen hoopten te komen. Het is veel gemakkelijker om de poorten open te breken, daar doorheen te komen en massaal de straat op te stromen dan om over de muren heen te klimmen. De poorten vormden dus een van de belangrijkste verdedigingswerken van de stad. Ze moesten sterk zijn en bestand zijn tegen het beuken van de vijand. Maar het zijn niet de poorten van de gemeente die standhouden. Het is de gemeente die de poorten van de hel, of de poorten van Hades, overwint. De poorten van Hades zouden dus niet verwijzen naar de machten van Hades die tegen de gemeente oprukken. Als dit beeld al iets uitdrukt, dan is het dat de gemeente de poorten van Hades aanvalt. Het

gaat niet om de gemeente in de verdediging, maar om de gemeente in de aanval. Het is niet de gemeente die zich verdedigt tegen een aanval uit de hel. Het is veeleer de gemeente die de poorten van Hades aanvalt, en de poorten van Hades kunnen geen stand houden. Ze kunnen die aanval niet weerstaan.

Om te beginnen wijst deze uitspraak dus op een gemeente die de poorten van Hades uitdaagt. Toch moeten we voorzichtig zijn met het in verband brengen van de poorten van Hades met de demonische machten, want die associatie komt grotendeels voort uit de oude Engelse vertaling, „the gates of hell”. Om de een of andere reden brengen we demonen in verband met de hel. In feite worden demonen in de Bijbel niet in het bijzonder met de hel in verband gebracht, en de duivel wordt in de Bijbel ook niet specifiek met de hel in verband gebracht. Hades is ook niet noodzakelijkerwijs de hel. Hades is de plaats waar de lichamen van mensen na hun dood naartoe gaan, en kennelijk ook de geesten van de doden, tenzij ze christenen zijn, want in dat geval gaan ze naar de hemel. Maar het punt is dat de doden naar Hades gaan. Hades is de plaats van de doden.

Wanneer Hij zegt dat de poorten van Hades niet tegen de gemeente zullen standhouden, betekent dit dan dat de gemeente probeert binnen te dringen in de plaats van de doden, of dat de plaats van de doden probeert binnen te dringen in de gemeente? Dat denk ik niet. Maar stel dat we het zouden opvatten als de gemeente die uit de plaats van de doden probeert te breken. Met andere woorden, het is niet zo dat de gemeente zich buiten Hades bevindt en probeert de poorten open te breken om binnen te komen. Wat als Jezus het beeld voor ogen heeft dat de gemeente zich in Hades bevindt en probeert eruit te komen? Met andere woorden, dan zou het verwijzen naar de christenen die gestorven zijn. Bij de opstanding kunnen de poorten van Hades de gemeente niet vasthouden. Wanneer Jezus komt om de gemeente uit de dood op te wekken, komt de gemeente uit Hades. De gemeente komt als het ware uit het graf. Die graven zullen die lichamen moeten vrijlaten, en de tralies van de dood en de poorten van Hades zullen niet kunnen verhinderen dat de gemeente opstaat.

Dit is in elk geval één uitleg van Jezus' woorden. Sommigen hebben Hem zo opgevat dat Hij zegt dat de poorten van Hades als het ware de muil van de dood zijn, de tralies van het graf. Wanneer Jezus ervoor kiest Zijn gemeente op de laatste dag op te wekken, zullen die tralies van Hades de gemeente niet vasthouden. Ze zullen niet

tegen Zijn gemeente standhouden. De gemeente zal uit Hades, uit het graf, worden bevrijd en op de laatste dag in de opstanding tevoorschijn komen. Ook dat is een mogelijke betekenis van deze uitdrukking. Die verschilt sterk van wat de meesten van ons geleerd hebben of hebben overwogen.

5

De sleutels, binden en ontbinden

Er staat hier nog iets meer, maar hoewel het maar weinig is, valt er veel te overwegen. Vervolgens zei Jezus:

En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

MATTHEÛS 16:18-19

Ik geloof dat de sleutels te maken hebben met binden en ontbinden. Met andere woorden, degene die de sleutels heeft, kan de sloten openen of sluiten en kan gevangen, of wat dan ook, binden of losmaken. Binden en ontbinden was een uitdrukking die de rabbijnen in Jezus' tijd vaak gebruikten. Van een rabbi die een bepaalde handelwijze verbood, werd gezegd dat hij die bond, en een rabbi die een bepaalde handeling toestond, ontbond die.

Ik geloof dat Jezus hiermee aangeeft dat Petrus en de andere apostelen, tegen wie Hij dit opnieuw zegt in Mattheüs 18:18, de sleutels hebben, figuurlijk gesproken. Zij zijn degenen die openen of sluiten. Zij zijn degenen die bepaalde handelingen binden of ontbinden. Zij hebben binnen de gemeente het gezag om bepaalde dingen te verbieden of toe te staan. Als Hij dat bedoelt, oefenen de apostelen dit gezag om te binden en te ontbinden uit in hun geschriften en in de aanwijzingen en geboden die zij geven. Die geschriften zijn in de vorm van brieven tot ons gekomen, waaronder de brieven van

Petrus, Johannes en Paulus. Wanneer zij zeggen: „Doe dit niet” en „Doe dat”, oefenen zij dat gezag uit. Zij binden op aarde wat in de hemel al gebonden is. Dat wil zeggen: zij verbieden ons op aarde te doen wat God in de hemel ons verbiedt en ontbinden wat God in de hemel ontbindt. Met andere woorden, zij staan ons op aarde toe te doen wat God in de hemel toestaat.

De apostelen zijn degenen die het gezag hebben om namens God te spreken en om bepaalde dingen voor christenen toe te staan of niet toe te staan. Dit zou eenvoudigweg nog een uitspraak zijn over het bijzondere gezag dat de apostelen hebben en dat anderen in de gemeente niet hebben. Jezus gaf hun bijzonder apostolisch gezag. Daarom hebben hun geschriften, die in het Nieuwe Testament te vinden zijn, zo'n groot gezag in het leven van de gelovige die een ware volgeling van Christus is. We zullen hier nog meer over zeggen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 16:13
- Mattheüs 16:15
- Mattheüs 16:16
- Mattheüs 16:17
- Mattheüs 16:18-19
- Mattheüs 16:19
- Mattheüs 16:18
- Efeze 2:20
- 1 Korinthe 3:11
- Mattheüs 18:18
- 1 Petrus 2:4
- 1 Petrus 2:5-6

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.